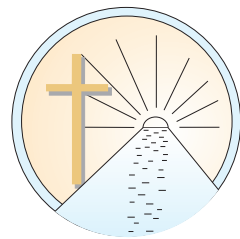

SIONS

Missionstidning

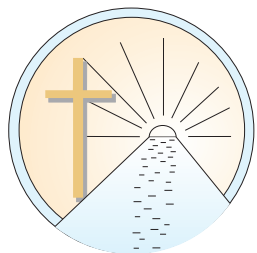
Nr 6-7/2022

*“Men Hjälparen,
den helige Ande
som Fadern ska
sända i mitt namn,
han ska lära er allt och
påminna er om allt
som jag sagt er.”*

(Joh 14:26)

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Art. 18

Om den fria viljan

Om den fria viljan lära de, att den mänskliga viljan är i någon mån fri att åstadkomma borgerlig rättfärdighet och välja mellan ting, som förnuftet kan döma över. Men den är icke mäktig att utan den helige Andes bistånd prestera den rättfärdighet, som Gud kräver, eller den andliga rättfärdigheten, ty en 'själisk' människa tar icke emot vad som hörer Guds ande till (1 Kor. 2:14), utan denna rättfärdighet uppkommer i hjärtana, när den helige Ande meddelas genom Ordet...

De fördöma pelagianerna och andra, som lära, att vi utan den helige Andes hjälp enbart av våra naturliga krafter kunna älska Gud över allt och i fråga om handlingarnas innehåll uppfylla Guds bud. Låt vara att den mänskliga naturen någorlunda kan åstadkomma den yttre handlingen — den kan ju avhålla händerna från stöld och mord — så kan den likväl icke förvärva det rätta sinnelaget, såsom fruktan för Gud, förtröstan på Gud, kyskhet, tålmod etc.

BIBELORDET

“O vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar, hur ofattbara hans vägar! Vem har förstått Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har gett honom något först så att han måste betala igen? Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen.”

(Rom 11:33–36).

HELGDAGAR

Pingstdagen, Joh. 14:23-29 *Den heliga Andens utgjutande*

Treenighetssöndagen, Joh. 3:1-15, *Den dolde Guden*

Andra söndagen efter pingst, Luk. 16:19-31, *Förgängliga och oförgängliga skatter*

Midsommardagen (Johannes Döparens dag), Luk 1:57–66, *Vägröjaren*

Tredje söndagen efter Pingst, Luk. 14:16-24, *Kallelsen till Guds rike*

Fjärde söndagen efter Pingst, Luk. 15:1-10, *Förlorad och återfunnen*

Femte söndagen efter Pingst, Luk. 6:36-42, *Var barmhärtiga*

Apostladagen, Luk. 5:1-11, *I Herrens tjänst*

Sjunde söndagen efter Pingst, Matt. 5:20-30, *Kärlekens lag*

Kristi förklaringsdag, Matt. 17:1-8, *Kristus förhärligad*

SIONS Missionstidning

Nr 6-7/ 2022

Kristus som överstepräst	4
Herren är med oss	8
Var inte modlösa	10
Psalm 534	12
Kämpa	13
Barnsida: Gud ser dig	14
Ungdomsflik: Robin & Kevin	16
Information från Missionen	18
Tankar och bön inför sommaren	20
Psalm 532	22
Stöd vårt arbete	23
Till minne av Inga-Lill Törnqvist	24
Suvijuhlat	26
Prenumerationer	27

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri

Permosvängen 111

68600 Jakobstad

vesa.poyhtari@lff.fi

+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Maria Sundquist

Ida Snellman

Kristian Gäddnäs

Magnus Enlund

Eva Hagnäs

Linnea Grankulla

Layout:

Grafica Layout & Foto

Ulrica Wik

Tel. 050-536 7726

ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:

Forsberg Printed

Communication Oy Ab

Kristus som överstepräst

I Hebreerbrevet läser vi ofta den delen om Kristi översteprästerskap där han liknas vid människor: *"Därför måste han bli lik sina bröder i allt, för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder."* (Hebr. 2:17) Den här bilden är ändå bara en del av hur Kristus beskrivs i Hebreerbrevet. Om vi skulle kalla den första beskrivningen såsom en beskrivning av Kristi förnedring, den andra beskrivningen skulle kunna i motsats kallas för Kristi förhöjningens beskrivning: *"Det var en sådan överstepräst vi behövde, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna."* (Hebr. 7:26). I anseende å Kristi förhöjning bör man också lägga märke till att Kristi översteprästerskap inte härstammar från det jordiska templet, Arons släktavla, utan ifrån himlen. I de följande raderna betraktar vi Kristi översteprästliga tjänst i ljuset av upphöjningen. Agne Nordlanders bok *"Korsens mysterium"* får vara som handledare till ämnet för oss den här gången.

Jesu kvalifikationer som överstepräst

Jesus har mer än väl uppfyllt de fyra kvalifikationerna som en gammaltestamentlig överstepräst skall ha. För det första skall denne uttagas eller utväljas bland människor. Han

skall alltså vara av samma natur som alla andra människor. Som sann människa skall han representera människorna inför Gud i kulten. (2 Mos. 28:1, Hebr. 5:1) För det andra skall hans uppgift bestå i att frambära gåvor och offer för synder inför Gud till människornas bästa. (Hebr. 5:1) För det tredje skall han ha medlidande med de okunniga och vilsefarande, alltså ha förståelse för deras svagheter, just därför att *"han själv är behäftad med svaghet"*. (Hebr. 5:2) För det fjärde skall han vara kallad av Gud. Han måste ha fått sitt uppdrag direkt från Gud. (Hebr. 5:4) Kora, Datan och Abiram, vilka sökte ta sig prästämberet, gick en skymflig död till mötes. (4 Mos. 16:1-35) Att många överstepräster på Jesu tid hade köpt sig eller fifflat till sig ämbetet gjorde inte Hebreerbrevets argument svagare i läsarnas ögon! Jesus har uppfyllt dessa fyra kvalifikationer.

Jesus överstepräst efter Melkisedeks sätt

Varför kallas Jesus överstepräst efter Melkisedeks sätt? Varför räcker det inte att han är överstepräst efter Arons sätt? Här möter vi nu det andra argumentationsledet. Det gäller för det första att finna någon i den gammaltestamentliga uppenbarelsen som är större än Abraham, det judiska folkets stamfader.

(Hebr. 7:1-2) Endast då kan han vara en värdig förebild för Jesus Kristus, eftersom denne är Guds Son. Författaren kände förmodligen till debatten mellan Jesus och judarna, Jesu relation till Abraham, sådan den återges i Johannesevangeliet.

Den diskussionen avslutades med Jesu häpnadsväckande uttalande: *"Jag var innan Abraham blev till."* (Joh. 8:58, 53, 56) Det gäller för det andra att finna någon i Gamla testamentet som i sig förkroppsligar både den kungliga messiasrollen och den offerande, sonande översteprästrollen, som både utövar det konungliga och det prästerliga ämbetet. Det gäller för det tredje att finna ett prästådöme i Gamla testamentet som är evigt och förblivande, inte temporärt och provisoriskt.

Den hemlighetsfulle Melkisedek uppfyller dessa tre krav:

- a) den som välsignar är större än den som välsignas (Hebr. 7:1-2)
- b) Melkisedek är präst och kung på samma gång. Hans namn betyder *"rättfärdig konung"* (Hebr. 7:2), en messiansk titel enligt Sakarja 9, som bevisligen spelat en storföreläggelse av sin egen person och död.
- c) Om Melkisedek heter det att han *"har ingen far, ingen mor och inget stamträd. Hans dagar har ingen början, hans liv inget slut"*. (Hebr. 7:3) Det vilar därför något av tidlöshet över hans gestalt. Därför kan han fungera som förebild till Jesus, som utövar ett evigt, överjordiskt prästådöme.

Författaren fortsätter och visar att detta Melkisedeks prästådöme är överlägset det aronitiska på fyra sätt:

"Det var en sådan överstepräst vi behövde, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna."

- 1) Melkisedek mottog tionde av Abraham (Hebr. 7:4)
- 2) Melkisedek välsignade Abraham och visade därvid sin överlägsenhet (Hebr. 7:7)
- 3) Melkisedeks prästådöme är beständigt och

därför överlägset det levitiska (Hebr. 7:8)

4) Levi, som enligt hebreisk uppfattning fanns i anfaderns länd, betalade även han tionde till Melkisedek och är således underlägsen honom. (Hebr. 7:9-10)

Kristi prästådöme är överlägset det aronitiska

I det tredje argumentationsledet visar författaren till sist upp hur Kristi prästådöme har sexfaldigt företräde framför det aronitiska.

1) Prästådömet efter Melkisedeks sätt har bekräftats med ed, vilket inte gäller Arons prästådöme. (Hebr. 7:20-22)

2) Prästen efter Melkisedeks sätt är präst till evig tid. *"Han är till i evighet"* (Hebr. 7:24). *"Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem"* (Hebr. 7:25). De aronitiska prästerna däremot dör och måste ersättas. (Hebr. 7:23-25)

3) Kristus som överstepräst är utan synd i motsats till de aronitiska översteprästerna, som först måste offra för egna synder och sedan för folkets. (Hebr. 7:26-28) På den stora Försoningsdagen måste Aron först ”föra fram sin egen syndofferstjur och bringa försoning för sig och sitt hus”. (3 Mos. 16:6) Därefter kunde han agera som folkets överstepräst och ”slakta folkets syndoffersbock och bära in hans blod innanför förlåten”. (3 Mos. 16:15) I motsats till Aron är Kristus ”helig”, ”oskyldig”, ”obefläckad” och ”skild från syndare”. (Hebr. 7:26) Dessa fyra synonyma uttryck slår fast att Jesus är fri från synd.

I den gammaltestamentliga lagstiftningen fordrades att offerdjuret skulle vara felfritt. (2 Mos. 12:5, 3 Mos. 1:3; 3:1; 5:15) Kristus frambar sig följaktligen som ”ett felfritt offer åt Gud”. (Hebr. 9:14) Enligt 1 Petr. 1:19 har brevmottagarna blivit friköpta med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod. I Jesu fall råder identitet mellan honom som offerar och den som offeras. För både Hebreerbrevets författare (Hebr. 4:15; 7:26; 9:14) och övriga nytestamentliga författare (2 Kor. 5:21; 1 Petr. 2:22; 3:18, Joh. 7:18; 8:46; 14:30, 1 Joh. 3:5) är Jesu syndfrihet en ytterst viktig sanning. Som medlare mellan

Gud och människa krävdes av Jesus att han var fullkomligt gudomlig såväl som fullkomligt mänsklig. Han måste kunna identifiera sig med båda sidorna för att föra både Guds och människornas talan. Sann Gud – sann människa, frestad i allt dock syndfri. Vi möter här Hebreerbrevets speciella förkärlek för paradoxen.

4) Jesu offer skedde ”en gång för alla”. De aronitiska prästerna däremot måste offra dagligen. (Hebr. 7:27; 9:12, 25, 26, 28; 10:10, 14, 18) Den aronitiska översteprästen uppnår bara en temporär soning, Kristus vinner befrielse åt oss för evigt. (Hebr. 9:12) Vi ser här hur Jesus inte bara uppfyller utan också överträffar den levitiska prästtjänsten. Detta ”Kristi offer en gång för alla” utgör kristendomens mest fundamentala trossanning och innehåller den största själavårdande tröst. Det finns inte längre någon eller något som kan hindra oss att nalkas Gud, att få komma hem till Far. Alla hinder har tagits bort. Ingenting behöver utföras ytterligare. Varken Kristus eller människan behöver upprepa vad Kristus gjort. Det som Jesus fullbordade som överstepräst är därför alla händelsers centrum, historiens definitiva mittpunkt.

Det är på grundval av Jesu en-gång-för-alla utförda soning som Hebreerbrevets författare så starkt understryker att Jesus som överstepräst är medlaren för ett nytt förbund. (Hebr. 8:6; 9:15; 12:24) Det grekiska ordet för medlare, *mesitäs*, betyder skiljedomare, den som medlar i juridiska konflikter. Termen har en tydlig juridisk funktion och betecknar, den som garanterar det nya gudsfolket, rätten att genom Kristus bli befriad från synd och död.

5) Kristus som överstepräst offrade sig själv (Hebr. 9:11, 14; 10:14), under det att den aronitiska översteprästen frambar bockars och kalvars blod. Kristus har därför vunnit en evig förlossning genom sitt offer (Hebr. 9:12).

6) Kristus har trätt fram inför Gud i själva himmelen. (Hebr. 8:1; 9:11–) Där gör han tjänst i det himmelska tabernaklet. Enligt Nordlander betyder detta att Kristus har genom sitt offer öppnat paradiset som keruberna vaktede. Som bevis hänvisar han till templet förlåten där keruber finns insydda (2 Mos. 26:31) och vilken rämnade i Jesu dödstrund. De levitiska offer kunde inte förmedla detta tillträde till Gud. Kristi offer har emellertid gett oss tillträde till Guds fadersfamn.

Vesa Pöyhtäri

Sommarens möteskalender 2022

10-12.6	Bosund
18-19.6	Pahkala
24-26.6	Kalajoki
1-3.7	Haparanda
7-10.7	Larsmo
15-17.7	Ylivieska
4-7.8	Himanka
12-14.8	Källby

Herren är med oss

Matt. 16:24-27

Guds Frid!

Jag har blivit ombedd att skriva i Sions Missionstidning och vill i all enkelhet göra det med bön om Guds Andes ledning.

Vi har nu kommit till den härliga nordiska sommaren, tiden då livskraften i naturen liksom spränger fram och man får förundra sig än en gång att sommaren övervann den långa vintern. En intensiv tid står framför oss och många gånger har vi människor satt upp planer för allt som skall hinnas med under dessa korta månader.

Gud vet hur vi människor är, hur lätt vi fokuserar på det vi ser och har framför oss och hur fort vi glömmer det himmelska. I en av texterna för första söndagen efter trefaldighet ställer Jesus en mycket viktig fråga: *”Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?”*

Är den här frågan aktuell idag, eller gällde den bara under Jesu tid? Nej, den gäller även för

dig och för mig. Gud vill i sin stora kärlek dra oss till sig samt uppenbara frälsningens nödvändighet för oss. När vi får fira påsken och skåda vår frälsare som dog på korsets trä för våra synders skull och uppstod för vår rättfärdighet, låt oss inte glömma hur svårt han fick lida. Så att vi inte genom otro, ovaksamhet eller sömnaktighet slarvar bort det verk han gjorde. Den fråga Jesus ställde gäller än.

Håller du på att förlora din själ och vinna hela världen? Frågan som jag många gånger ställer mig är om vi håller på att uppfyllas av denna tidens höga kunskap och fina liv, så att frälsningens nödvändighet fördunklas för oss. Tänk så förödande för vår själ om vi lägger av vårt kors och börjar vandra våra egna vägar som vi tror för till himmelen. Vi är i värden men icke av världen.

Jeremia skriver om staden Babel, att den var en gyllene kalk i Guds hand som gjorde hela jorden drucken. Babel stod för övermod,

*”Och se,
jag är med er
alla dagar
intill världens ände”*

avguderi, kunskap, njutning och mycket annat som inte var efter Guds vilja. Folken blev som druckna av den välfärds- och framgångstid som rådde. (Jer. 51:7) Är inte vår tid också lik en tid som påminner om Babels storhetstid? Jag befarar att vi Guds barn också dras med i detta och att vi alltmer vinner världen men förlorar vår själ.

Här får vi rannsaka oss själva och ställa oss frågan: har vi lagt ner vårt kors och tänker i vårt högmod att vi inte behöver vandra den väg som Jesus vill att vi skall vandra? Jesus säger: *”den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det”* (Matt. 10:39). Detta gäller fortfarande för dig och mig. Det står en strid mellan anden och köttet och det är en strid som aldrig kommer att nå fred. Herren är med oss och om vi förtröstar på honom och bekänner våra synder är han trofast och nådig och förlåter oss alla våra synder.

Nu ser vi i naturen hur värmen återkommer, träden knoppas, det grönskar, livet återvänder och det framgår tydligt för oss att efter vintern kommer en sommar. Så blir det också för dem som känner sin synd och behöver Jesus som sin personlige frälsare. När vi får lägga ner vandringsstaven och träda in i den eviga sommaren, då får vi evigt tacka Gud för att han i sin stora nåd bevarat oss till både kropp och själ. Jesus säger: *”Och se, jag är med er alla dagar intill världens ände”* (Matt. 28:20). Detta är tröste-fullt. Låt oss hålla fast vid Guds evigt förblivande Ord och be att Han leder oss på livets väg där målet är Himmelens salighet.

Mattias Ylipää

Var inte modlösa

Joh. 14: 23-28

”Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa.” Orden är av Herren Jesus. Han håller avskedstal till lärjungarna. Ute är det mörkt och fienden står för dörren. Fiendens hela här har sammangaddat sig mot Herrens smorde. Jesu ord klingar i osäkerheten: ”Var inte modlösa.”

Han kunde säga det.

För Jesus var det inga tomma ord. Det var ord förankrade i himmelen, utandade av Gud själv, av honom som håller allt i sin hand. Jesus kunde uttala löftesorden till lärjungarna eftersom han själv skaffade dem räddningen, syndernas förlåtelse och frid med Gud. Så hade Gud ordnat det. Jesus utgav sig för dem, till att själv bli deras väg, deras frid.

”Denna världens furste kommer. Mot mig förmår han ingenting.” Det visste Jesus. Därför kunde han lova lärjungarna en sådan frid som världen inte kan ge. Jesu ord är en garant för det, han gav dem sitt löfte, ja han skulle själv vara med dem alla dagar intill tidens slut. Jesu ord är därför verkligen värda att älska, att hålla fast vid. Ordet innefattar löftet om Hjälparen, den helige Ande. ”Han skall lära er

allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.”

Idag är det mörkt i världen. Fienden står för dörren, både på andligt och jordiskt plan. Vem kan idag inge mod, löften om frid eller fred?

Världsliga ledare kan det inte.

Inget mänskligt makt- eller försvarssystem, hur starkt det än må vara, kan lova folket en bestående fred eller inre frid. Det är visserligen viktigt med försvar mot yttre fiender, och det kan kännas tryggare när försvaret förstärks. Till de yttre kan man också för en tid uppnå en sådan frid som världen ger. Politiska fredslöften lämnar ändå på en mycket vag och osäker grund. Guds ord ger inte mycket tyngd åt det som folket säger. ”När folk säger: ”Fred och trygghet”, då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan.” (1 Tess. 5:3)

Tryggheten i orostider bör desto mer sökas i bön och omvändelse till Herrens ord, hos befälhavaren över Herrens himmelska här. Bibeln ger ett antal fina exempel på Guds ingripande mot yttre fiender, bland annat i 2 Krön. 20. När fienden stod för dörren

beslöt kung Josafat att rådfråga Herren. Han utlyste en fasta över hela Juda och från alla Juda städer kom man då för att söka Herren. Kungen gav all ära till Gud och trädde i bön upp i Herrens hus. ”Vi förmår ingenting mot denna stora skara som kommer mot oss, och vi vet inte vad vi skall göra, utan till dig är våra ögon vända.” Hela Juda stod då inför Herren med sina små barn, sina hustrur och söner. Folket fick se Herrens frälsning. Gud gav räddningen från fienden utan vapenmakt, när folket litade på Gud och tackade och lovade honom.

”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få det andra också.”

En sann bön handlar om att i omvändelse och tro söka Herrens väg, inte att be om Guds beskydd på egna orättfärdiga vägar.

Avfallna andliga ledare kan det inte.

Den som förnekar trovärdigheten i Guds ord kan inte ge frid åt en modlös själ. För detta behövs Ordets och Andens vittnesbörd. Man kan visserligen uttala en massa mänskligt sett vackra ord, men orden klingar som tomma löften utan grund. Det är svårt att uppmana människor att lita på Gud, om man samtidigt förkastar Ordets auktoritet. Upproret mot Gud och hans ord eskalerar fortfarande, trots den tilltagande osäkerheten i världen. Jesu ord lär den rätta ordningen: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få det andra också.” (Matt. 6:33)

Guds löften är bundna till Guds eget ord. Det gäller att förbli i Kristus, liksom grenen i vinträdet. ”Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och ta vår boning hos honom.” Jesu ord avslöjar samtidigt: ”Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord.”

Hur är det med oss, kan vi säga det?

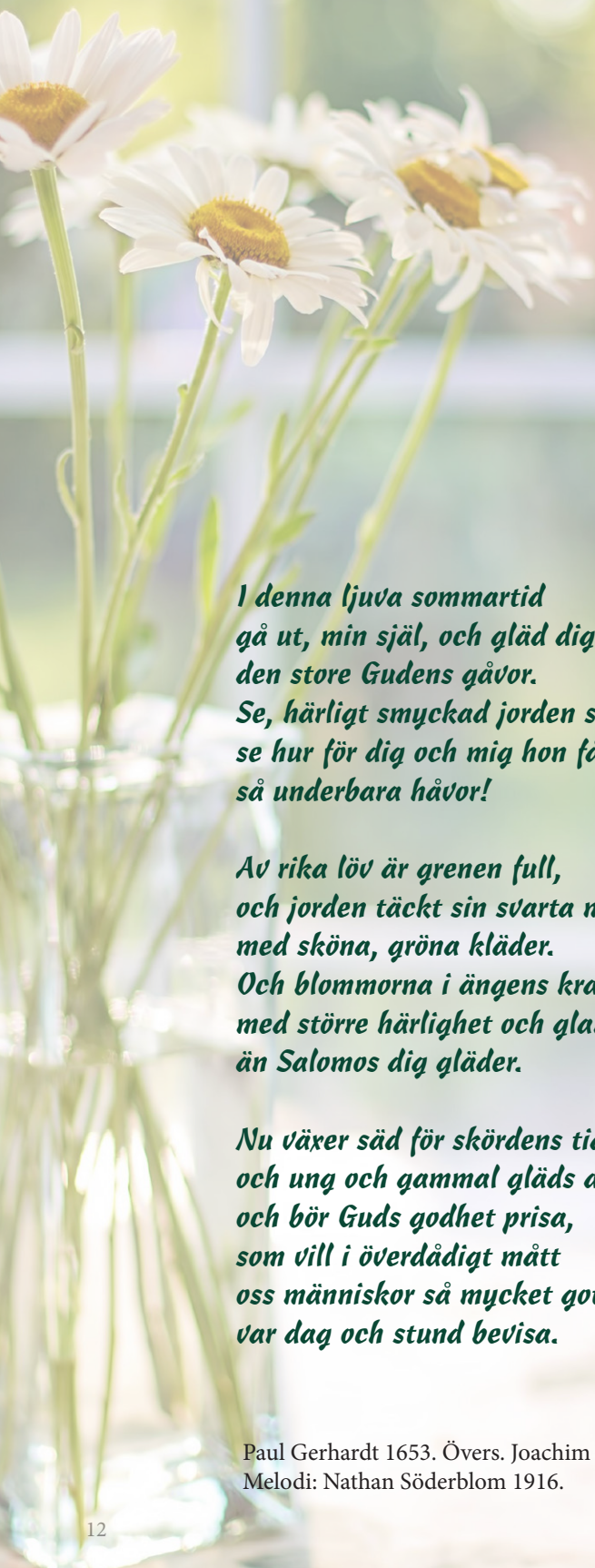
Svaret är ja, när vårt ord är förankrat i Guds eget ord. ”Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande.” (2 Tim.

1:7) Vårt kristna mod hör samman med Jesu löfte, Hjälparen, den helige Ande som Gud utgöt över sin församling. I Guds församling på jorden får vi därför tillägna oss Guds ords löften. Kristus, som är huvudet för församlingen, är samtidigt tryggheten för medlemmarna i kroppen. Därför får vi i tro lita på att våra liv är i Guds händer.

Vår trygghet ligger inte i hur vi lyckas i det jordiska livet. I stället får vi använda en himmelsk måttstock med evighetsperspektiv. Psaltarsalmen 92 säger: ”När de ogudaktiga grönskar som gräs och alla ogärningsmän blomstrar, går de ändå mot evig undergång.” De rättfärdiga däremot grönskar som palmer. Deras rötter är fästa i det himmelska, i Kristus, i Guds eget ord och hans löften. ”De är planterade i Herrens hus, de grönskar i vår Guds förgårdar. Ännu vid hög ålder bär de frukt, de frodas och grönskar för att förkunna att Herren är rättfärdig. Han är min klippa och ingen orätt finns i honom.”

Idag får vi be för vårt land och vårt folk. Det finns en klippa och en rättfärdighet som håller, ett fridsförbund som inte vacklar i jordens strider. Det är berett i Jesus Kristus. För detta får vi också idag tillsammans med David och alla heliga tacka och lova Gud. ”Så tackar vi dig nu vår Gud och lovar ditt härliga namn.” (1 Krön. 29:13)

Tomas Gäddnäs

*När jag hör lärkans morgonsång,
när fåglar kvittrar dagen lång
på ängar, berg och backar,
då kan jag icke tåga still.
Min Gud, så länge jag är till,
för livet jag dig tackar.*

*Ack, är det redan här så skönt
på denna jord, så härligt grönt,
hur skall det då ej bliva
i himmelen, där Gud berett
vad ingen här i världen sett
och ord ej kan beskriva.*

*I denna ljuva sommartid
gå ut, min själ, och gläd dig vid
den store Gudens gåvor.
Se, härligt smyckad jorden står,
se hur för dig och mig hon får
så underbara hävor!*

*Av rika löv är grenen full,
och jorden täckt sin svarta mull
med sköna, gröna kläder.
Och blommorna i ängens krans
med större härlighet och glans
än Salomos dig gläder.*

*Nu växer säd för skördens tid,
och ung och gammal gläds därvid
och bör Guds godhet prisa,
som vill i överdådigt mått
oss människor så mycket gott
var dag och stund bevisa.*

*Ack, att jag redan fick stå där
inför din tron, o Herre kär,
och bära segerns palmer.
Jag ville då på änglars vis
instämna i ditt lov och pris
med tusen sköna psalmer.*

*Liksom ett träd i sol och regn
så låt min själ i Andens hägn
få växa alla dagar
den sommar som av nåd jag får.
Gud, låt mig bära frukt i år,
den frukt som dig behagar.*

*Behåll mig till ditt paradiset,
och låt mig på de trognas vis
i dina gårdar grönska.
Låt mig få tjäna dig allen,
i trohet sann, i kärlek ren,
så vill jag mer ej önska.*

Paul Gerhardt 1653. Övers. Joachim von Düben d.ä. 1725, bearb.
Melodi: Nathan Söderblom 1916.

Kämpa

*Kämpa trons goda kamp, sök att vinna det
eviga livet vartill du har blivit kallad, du som
ock inför många vittnen har avlagt den goda
bekännelsen. 1 Tim.6:12*

Dagens bibelord inleds med ordet kämpa. När det är fråga om en kamp då åsyftas alltid en synnerlig ansträngning och kraftansamling. Detta gäller även på det fysiska planet. När det blir fråga om att utgå som etta, då vet vi att ärelystnaden kan driva en människa till otroliga ansträngningar. Det kommer väl till synes på de idrottsliga arenorna. Paulus var väl förtrogen med att det fanns många sådana, som satsade för fullt för att vinna ära och berömmelse i denna världen. Vi låter Paulus berätta.

I veten ju att fastän de som löpa på tävlingsbanan allasammans löpa, så vinner allenast en segerlön. Löpen såsom denne för att I mån vinna lönen. Men alla som vilja deltaga i en sådan tävlan pålägg sig återhållsamhet i alla stycken; dessa för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi för att vinna en oförgänglig. 1 Kor. 9:24

Det som vi människor här i världen strävar efter är i många avseenden att komma i ramplyuset och bli uppmärksammade och ärade. Men vi må alltid ha klart för oss att det är fråga om en "förgänglig segerkrans", som då är slutlönen. Men att kämpa trons goda kamp har ett annat slutmål. Det framgår också alldeles tydligt i de följande orden. "Sök att vinna det eviga livet." När en kristen går in i kampen dvs i troskampen, så är just ögonen riktade framåt mot målet. Vi citerar åter Paulus. Jag för min del löper alltså icke, såsom gällde det ett ovisst

mål: jag kämpar icke likasom en man som hugger i vädret. 1 Kor. 9:26

Såsom löpare på den smala vägen mot det eviga livet bör vi ödmjukt ha våra trosögon riktade på vår troshövding och fullkomnare Jesus Kristus. Vi kan då på vägen instämna i apostelns ord. Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnit av Jesus Kristus. Ja, mina bröder, jag håller icke före att jag ännu har vunnit det, men ett gör jag. Jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse i Kristus Jesus. Fil.3:12-14

I sitt andra brev till Timoteus, där han undervisar och lär hur han ska sköta sitt ämbete och vandra som kristen, kommer han fram till hur det känns då avskedsstunden nalkas. För mången kristen har detta Pauli ord blivit och blir än i dag en tröst och uppmuntran. Låt oss höra: *Ty själv är jag nu på väg att offras och tiden är inne då jag skall bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på den dagen, och icke åt mig allenast, utan åt alla som hava älskat hans tillkommelse. 2 Tim. 4:6-8*

Herre! Giv oss samma visshet som Paulus i avskedsstunden.

Ur boken Himmelska skatter.
Av Anselm Hjulfors

Gud ser dig

*Tack du gode Gud för sommarens tid,
den skönaste tid på året vi har.
Tack för alla vackra blommor och blad
och fåglarnas sköna sång.*

*Ingen tid på året är som den här,
och vad jag har gått och längtat till den.
Jag får va en del av sommar och sol
och regnet som skänker liv.*

*Du ger mej värme och liv och ljus,
vindens och bäckens brus.
Hela naturen lovsjunger dej.
Skönhet och grönhet och ljumma vind,
solbrännan på min kind.
Tack gode Gud du ger det till mej.*

Nu har vi igen fått sjunga om den blomstertid som kommer och hela sommarlovet bara väntar på oss. Ingen klocka ringer mer, varken väckarklocka eller skolklocka. Många lediga dagar framför. Sova så länge man vill. Barfota i daggfuktigt gräs och varm sand. Glass med färska jordgubbar. Kuppipallo tillsammans med kompisar. Ut med båten, känna sommarvindens fläkt. Cykelutfärder. Picknick. Villaliv. Plättkalas. Våta handdukar efter dagens många simturer. Ro ut med båten sena kvällar för att

se om gäddan nappar. Sova i tält. Ligga i hängmattan och läsa en superbra bok som man bara måste läsa klart - och det kan man, för man har tid. Oändligt med tid, känns det som. Den känslan, min vän, visst är den härlig!?

Ändå vet jag att det finns de av er som inte ser fram emot sommaren. Som just nu har en hård klump i magen. Som så innerligt gärna hade velat tillbringa sommaren med att spela kuppipallo och simma hela dagarna med kompisarna. Om det hade funnits några. Som ser på Insta hur roligt alla andra har det, vilket gör det jobbiga så mycket mera jobbigt. Som kanske inte orkar leva mer. Som inte ser någon som helst vits med att finnas till. Åh, vad jag hade önskat få sitta med dig just nu, krama om dig, gråta med dig, se dig i ögonen och förklara att det inte är något fel på dig. Ta dina händer och ropa till Gud tillsammans med dig. Jag skulle göra mitt bästa för att få dig att tro att allt kommer att bli bra. Jag skulle vilja tända ljuset i dina ögon igen. Få dig att skratta, le, sjunga, dansa, vilja leva, våga hoppas, våga tro.

För vi har en Gud som ser. Han ser dig. Det kan jag lova, för jag har fått uppleva det själv många gånger när jag haft det jobbigt. Han ser

dig. Han vet hur du har det. Och han kommer att gripa in. Göra det jobbiga mindre jobbigt. Kanske till och med göra det riktigt bra. Våga hoppas, våga tro.

Du kanske minns att det berättas om en person i Bibeln som hette Hagar. En gång var hon ensam med sin ende son ute i öknen. Hon var olycklig, helt ensam och övergiven, bortkörd. Hon hade ingen som brydde sig om henne. Den mat och dryck hon hade haft med sig tog snabbt slut och hon var övertygad om att både hon och pojken skulle dö där i öknen. Hon lämnade sin pojke under en buske och gick en bit bort för att inte behöva se honom dö. Där sjönk hon ner och brast ut i hejdlös gråt. Men vet du vad som hände? Jo, Gud såg henne. Gud såg och Gud hörde. Han grep in, gav dem vatten och nytt hopp.

På samma sätt ser Gud dig, kära barn. Han hör dina böner och han vill hjälpa dig. Du kanske inte alltid ser det, men fortsatt hoppas, fortsatt be. "Sluta aldrig önska, sluta aldrig be, sluta aldrig hoppas, under kan ju ske." Den versen brukar man ibland se på tavlor och bonader, och det är så sant. Gud har all makt och han ser dig.

Och vet du vad, Gud ser inte på dig med en sträng blick. Tänk på Petrus när han hade gjort bort sig. Han var för feg för att erkänna att han var Jesu lärjunge, så han förnekade Jesus. "Jag känner inte den mannen", sa han till och med tre gånger. Då gol tuppen och Jesus vände sig om och såg på honom. Man skulle ju kunna tro då att Jesus såg på Petrus med en anklagande blick; "Aja baja, Petrus, det där var inte bra. Ser du nu vad du har gjort? Vad feg du är, en riktig ynkrygg." Men det gjorde inte Jesus. Han såg inte heller på Petrus med en "Vad var det jag sa?"-blick. Inte ens en ledsen och besviken blick fick Petrus. Nej, Jesus såg på honom med en kärleksfull blick. Det fanns bara kärlek och förståelse i den blick Petrus fick. Jesus kände ju Petrus. Han visste allt om

honom. Och han känner dig. Han vet allt om dig. Och han älskar dig. Mer än du nånsin kan förstå. Ibland har vi det ljusst och lätt här i livet, ibland jättejobbigt. Så är det, det hör till livet här på jorden. En gång i himlen får vi ha det bara bra på alla sätt, men så länge vi är här så får vi lida ibland. Men då ska du veta, min vän, du är inte ensam. Gud är med dig, han ser och han vet. Han älskar dig. Och han hjälper dig.

Nu ber jag, Jesus, för alla barn som fått sommarlov. Jag ber speciellt för de barn som just nu har det svårt. Jesus, tack för att du är med dem, du ser och du vet. Hjälp oss att se varandra, att vara dina ögon här på jorden. Hjälp oss att hjälpa, att se den som är ensam eller ledsen, att räcka ut en hand. Jag ber att du välsignar alla barn och föräldrar denna sommar. I Jesu namn, amen.

*Jesus, i din vård mig tag,
jag ditt barn vill vara!
Följ och led mig varje dag,
skydda i all fara!*

*Frestelsernas makt är stor,
kan mig lätt förföra.
Ondskan i mitt hjärta bor,
vill från dig mig föra.*

*Du, o Jesus, har att ge
mer än jag kan tänka.
Liv och kraft, förlåtelse
vill av nåd du skänka.*

*Lär mitt hjärta öppna sig
för din nåd allena.
Se min frälsning blott i dig,
i ditt blod, det rena!*

En skön sommar till dig,
önskar Sanna

Robin & Kevin

– Sång och musik med Jesus i centrum

Guds Frid

och trevlig sommar till er ungdomar!

I detta sommarnummer ska jag, Kevin, tillsammans med min vän, Robin, berätta om vårt musiksamarbete. Vi ska berätta om hur vi lärde känna varandra och varför Robin & Kevin startade. Vi funderar också på varför vårt samarbete fortsatte och hur vi kan låta våra gåvor komma till användning i Guds rike.

Hur vi lärde känna varandra?

Först lärde vi känna varandra genom en gemensam vänskapskrets i hemtrakterna i Österbotten och sedan genom det gemensamma intresset för att i ungdomlig iver förstå svåra frågor genom Guds Ord. Kevin hade flyttat till Åbo två år tidigare och sedan när Robin kom till Åbo djupnade vänskapsbanden. Både i teologistudierna och på fritiden spenderade vi mycket tid med varandra. Musiken och den kristna tron var framförallt de förenande intressena.

Hur och varför startade Robin & Kevin?

Robin tyckte om att spela orgel, främst på gehör, och Kevin hade alltid tyckt om att sjunga. På LFF:s torsdagssamlingar i Åbo stannade vi nästan alltid kvar mycket senare än de övriga för att sjunga och spela tillsammans. Det viktigaste var inte alltid hur det lät, utan för att det byggde upp oss i tron och för att vi njöt av att spela och sjunga tillsammans.

Efter en tids sjungande och spelande fick vi meddelande om ett böneämne som sträckte sig ända till vår torsdagssamling i Åbo. Robin hade då fått inspiration till en melodi till psalm 360: "Såsom hjorten ivrigt längtar". Orden i sången grundar sig på Psaltaren 42. Sången var då mycket trösterik för oss. Med hänsyn till böneämnet och även till andra sörjande, bestämde vi oss efter en tids funderande att dela sången via sociala medier med våra bekanta.

En kort tid därefter kom Coronaepidemin till Finland och hindrade folk från att delta i gudstjänster och sammankomster och då upplevde vi att det fanns en stor modlöshet och ovisshet. Med Coronan blev det också paus i närstudierna och vi bodde i Österbotten en längre tid under våren 2020. Under den tiden ville vi själva fortsätta att sjunga och spela tillsammans och vi fick möjlighet att göra det i Risöhall bönehus. Då testade vi samtidigt att spela in med inspelningsutrustningen för att höra hur det lät. Under vår musiksession tillsammans sjöng vi olika sånger och som avslutningssång tog vi den kända sången "Jag har hört om en stad ovan molnen". Sången berörde oss, och även några av våra bekanta, starkt och de uppmuntrade oss att sprida sången vidare. Vi funderade över det en tid och bestämde oss sen för att göra sången offentlig via YouTube.

Varför fortsatte samarbetet?

Samarbetet fortsatte framför allt av två orsaker. Å ena sidan, för att det uppmuntrade oss i vår tro att sjunga psalmer och sånger, och å andra sidan för att ge tröst till andra. Vi fick nämligen veta att sången hade varit till tröst för flera personer i olika livssituationer. Därav kom sången: "Bar du min börda" ut till påsken samma år. När det gäller Psalm 178: "Hur ljuvt det är att komma" ville vi uttrycka tacksamhet till Gud för att på nytt få samlas till Hans hus när restriktionerna lättade lite.

När vi tänker tillbaka på vårt samarbete, och sångerna hittills, har vi sett Guds ledning. En bibelvers som kommer i tankarna för oss är från Fil. 2:13: "För det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att Hans goda vilja ska ske." Vi hade inga planer på att börja dela med oss av våra sånger men vi tror ändå att det var Guds vilja att använda oss i den här uppgiften. Vi känner till att det finns fallgropar när vi som människor tjänar i Guds rike, men vi tror också att han vill bevara oss genom sin nåd och håller oss i sin hand.

Tjäna varandra med glädje

Vi behöver inte vara rädda att tjäna varandra med de gåvor som vi har fått. Gud använder svaga kärler för att sprida budskapet om Hans Son. Så vill också vi låta sångernas budskap alltid hjälpa oss att hålla blicken fäst på Jesus och Bibelns sanna budskap.

Vi vill också uppmana flera, speciellt ungdomsgrupper, men också solosångare, att sjunga och spela för att stöda och bära varandra i tron. Det finns ett behov till Radio LFF av bibliska sånger, som lär oss om Guds nåd och kärlek. Vi vill också uppmuntra till församlingssång, och vi gläder oss också när vi får sjunga till Guds ära i ett fyllt bönehus. Använd dina gåvor till att glädja andra där du finns i vardagen och tacka Gud för att du får vara hans barn!

Kevin Nyfelt
och Robin Heikkilä

INFORMATION FRÅN MISSIONEN

En del av söndagsskolbarnen i Pogradec under en kall dag i början av året.

Vi förbereder oss som bäst för sommaren i Albanien. Tillsammans med min familj kommer vi att stanna i Albanien från mitten av maj till mitten av juli. Mycket kommer att ske under tiden. De två viktigaste händelserna är prästvigningen 29.5, då jag och albanen

Dritan Thomollari blir prästvigd samt LFF:s ungdomsresa 18–29.6. Under ungdomsresan kommer 11 ungdomar från nästan alla bönhusföreningar att delta och vi planerar bl.a. att ha engelska- och kristendomsskola för barnen i Kenetha i 4 dagar samt en dag med söndagskola och aktiviteter för barn i Pogradec i östra Albanien. Vi ska också delta i två gudstjänster. Vi hoppas och ber att uppslutningen är lika stor som tidigare år.

Vi har också glädjande nyheter rörande kyrkolokalen. Vi har under en längre tid sökt efter lokaler men eftersom Coronaläget gjort att restriktionerna i Tirana varit rätt strikta har folk föredragit att samlas utomhus. Den 1.5 lyftes alla inreserestriktioner och

alla lokala restriktioner i Albanien. En vecka innan fick vi klart att vi kan börja fira våra gudstjänster i Herrnhutarnas kyrka i Tirana. Lokalen lämpar sig väl för vår verksamhet och är belägen på en bra plats. Sedan januari har vi också en annan lokal där vi förvarar våra saker. Där finns också möjlighet att hålla mindre bibelstudier, övernatta o.s.v. Detta är vi tacksam till Gud över.

Från och med näst sista veckan i maj börjar vi fira högmässorna igen i Tirana. Efter prästvigningen kommer vi att ha möjlighet att göra detta varje söndag. Gud är god! Be att

fler människor hittar till gemenskapen kring Ordet och Sakramenten. Be att vi skulle få flera ansvarstagare i församlingen samt att vi och församlingsmedlemmarna skulle få vishet och en rätt iver att nå ut till människor runt om i Albanien.

”Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd!” (Luk 10:2)

Toni Heikkilä

Den nya kyrkolokalen

Påskdagens gudstjänst hölls i ett café i centrala Tirana.

Tankar och bön inför sommaren

I Norden råder det nu sommar. Även det vittnar om hur Guds ord är en sanning, som vi kan lita på. När den naturliga solen nu lyser och värmer oss påminns vi om det löfte som Gud gav åt den rättfärdige Noa, när han offrade första gången efter syndafloden. *“Så länge jorden består, skall sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra”* (1 Mos. 8:22).

Även i kyrkoåret har vi fått glädjas och vi har påmint om hur Jesus offrade sig för våra synder, för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern. Vi har hört hur Jesus uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull. Vi har firat Kristi himmelfärdsdag och i väntan på hans återkomst får vi leva det nya livet i Kristus. I kyrkor och bönehus har psalmens ord ljudit: ”så länge världen står, det efter vinter kommer vår också i andens rike.”

Nu får Guds folk, både gamla och unga, se fram emot sommarens stormöten. Vi får se fram emot att ännu en gång samlas på gröna ängar, där Herren Gud själv vill tala till oss. Här på jorden verkar och råder Gud nämligen genom sitt ord. Jesus är personligen närvarande där två eller tre kommer tillsammans i hans namn. Han leder de kristna där de böjer sig under Bibelns ord, som är Guds ord till hela människosläktet. Genom ordet talar han till dig och mig. Där ordet predikas dukar han sitt bord för oss och låter oss vila på nådens gröna ängar. Vi påminns också om att Gud vill att vi skall få bo i Herrens hus för evigt.

Nu anar vi också att den eviga sommaren är nära. Därför vill vi ta vara på den sommar som vi nu har fått. Här på jorden kallar

“Så länge jorden består, skall sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra”

kyrkans klockor till helgdagsro och bönehusen står öppna. En inbjudan till sommarmötena har gått ut och vi får boka de helgerna i våra kalendrar. På bibelns blad säger Jesus: *”Ja jag kommer snart.”* Och Anden och bruden säger: *”Kom!”* Då får vi komma. Då får vi bereda våra lampor och gå ut för att möta Honom. När vi samlas med Guds folk inför Hans ord bereds vi av Jesus själv. Där sommarvinden susar över fälten kan vi i anden höra hur evighetens klara klockor ännu en gång kallar Guds folk till en evig sabbatsro.

Idag gläds vi över Guds löften att vi får tro synden förlåten. Vi får se fram emot ljuvliga stunder inför ordet tillsammans med Guds folk. Vi knäpper våra händer och ber en bön inför sommaren:

Tack Gode Gud för att du redan vid världens grundläggande skrev in mitt namn i Livets bok!

Tack för att namnet är inskrivet med Guds blod, genom Jesu eget blod!

Nu ber vi att du bevarar oss som dina barn. Vi ber att ingen återlöst människa skulle förhärjas, genom syndens makt att bedra.

Vi ber att grannar och nära och kära, ja att vi själva inte genom synd och otro skulle stryka ut våra egna namn, de som Gud med stor möda skrivit in i Livets bok.

Med den förtröstan att du hör bön ber vi till sist: *Gud välsigna vår sommar och låt oss få fra den nära dig och tillsammans med Herren Jesus.*

I Jesu namn, Amen!
Kristian Gäddnäs

*Likt vårdaqssol i morgonglöd
gick Jesus fram ur natt och död
till liv förutan like.
Därför, så länge världen står,
det efter vinter kommer vår
också i andens rike.*

*Som fåglars kör i lund och mark
besjunger våren, blid och stark,
och livets alla under,
vi må besjunga med varann
hans liv, som döden övervann
i påskens morgonstunder.*

*Snart alla ängar stå i skrud,
och skogen kläder sig som brud,
när livets krafter blomma.
Så komme vår i Jesu namn
i folkens liv, i kyrkans famn,
till alla själars fromma.*

Nikolai Frederik Severin Grundtvig 1846.
Övers. Johan Alfred Eklund 1909.
Melodi: Nathan Söderblom 1916.

STÖD VÅRT ARBETE!

Med en månatlig 12,50 € per vuxen skulle budgeten täckas!

Specialbehov för sommaren:

- Barnläger (ca. 540 barn)
- Skriftskolarbete
- Ungdomars missionsresa till Albanien

Till våra bönehus hör ca 7000 människor. Bönehusen är dessa människors andliga hem och där betjänas dessa med Ordets förkunnelse på ett föredömligt sätt. För detta får vi vara tacksamma till Himmels Gud!

Om varje medlem i arbetsför ålder skulle understöda 12,50€/månad skulle de frivilliga gåvorna täcka de budgeterade kostnaderna.

Om du vill stöda arbetet ekonomiskt kan du göra det enligt instruktionerna nedan:

Verksamhetsområde	Kontonummer	Referensnummer
Hemlandsmission	FI36 5567 0720 0193 83	3324
Utlandsmission	FI57 5567 0720 1018 43	1119 (Albanien) 22224 (Ryssland)
Barn- och ungdomsarbete	FI20 5567 0720 0800 05	3874
Familjearbete	FI20 5567 0720 0800 05	123
LFF-Media	FI36 5567 0720 0193 83	5432

LFF har insamlingstillstånd av Polisstyrelsen för stöd av förbundets verksamhet i Finland samt missionsarbete i Ryssland och Albanien.
Tillståndsnr RA/2022/175, beviljat för tiden 1.1-31.12.2022 i hela landet utom Åland.

Till minnet av Inga-Lill Törnqvist

Den 9.10 2021 fick vår mamma, svärmor, mormor och farmor, Inga-Lill Törnqvist, lägga ner vandringsstaven. Hon fick ett långt och innehållsrikt liv, präglad av prövningar och svårigheter redan i unga år. Men hon hade utvalt den goda delen och bevarat barnatron och förlitade sig på Jesu försoning ända till slutet.

Inga-Lill Krok föddes 7.4 1931 som tredje i ordningen av en syskonskara på 5 barn. Hon fick tidigt hjälpa till hemma med jordbruksarbete och hushållsarbete som det ofta var i hemmen på 30- och 40-talet. Hennes barndom och ungdom präglades av pappans tidiga bortgång när hon var 15 år och mammas bortgång när hon var 22 år.

Mamma arbetade en tid på Östanlid sjukhus i sin ungdom. Det fanns en bostad där som hon bodde i under den tiden. År 1952 gifte hon sig med Edvin Törnqvist som hade vuxit upp i samma by. Familjen välsignades med 9 barn, 3 pojkar och 6 flickor. Mamma och pappa byggde hus och bosatte sig i Risöhall. Livet var strävsamt och arbetet med familjen och en hönsfarm tog mycket tid, men mamma var hemma med oss barn då vi

växte upp. Det som ändå var viktigaste för henne var att lära oss barn var vägen går till himlen och att ta oss med till bönehuset. Vi barn som blivit fostrade av kristna föräldrar kan inte tillräckligt förstå och värdera det vi fått. Vi fick lära oss den enkla vardagskristendomen. Då vi blivit oense med mamma eller med varandra, eller genom olydnad fläckat ner vårt samvete, då ville mamma lära oss att böja oss för våra felsteg och be om förlåtelse och förlåta varandra i Jesu namn och blod.

Senare blev också barnbarnen till glädje och uppmuntran för mamma. Hon såg dem alla och spred sin positiva livssyn och livsglädje vidare till dem. År 2002 gick Edvin bort och mamma levde ensam i 19 år. Livet med barnen och barnbarnen omkring sig gjorde att hon ändå sällan behövde känna sig ensam. Alltid var det någon som stack sig in en stund och hälsade på. Och om ingen kom så ringde hon upp någon av sina många vänner eller något barn eller barnbarn för att prata. Hon kom ihåg alla och hon hade också en förunderlig gåva att känna på sig om något inte stod rätt till. Var det något extra i någon familj så visste hon om det utan att någon sagt det till henne.

Mamma såg alla fina saker i Guds skapade värld. En liten tulpan i gräsmattan fick ingen förstöra eller klippa av. Den skulle få växa och synas och hon ville också visa den för andra. Den var så vacker i hennes ögon trots att den knappt syntes.

Under de sista åren av mammas liv fick vi se hur hennes krafter avtog, hon åkte in till sjukhuset flera gånger och vi trodde att hennes tid var till ända. Men gång på gång fick vi se att hennes positiva livssyn igen en gång hade segrat och hon kom åter hem för en tid. Sakta men säkert bröts kroppen ner. Det sista året bodde mamma på Sandlunden där hon fick sluta sina ögon från denna värld och flytta till det himmelska hemmet.

Mamma jordfästes i Larsmo kyrka den 16.10 2021 av kyrkoherde Max-Olav Lassila. P.g.a. rådande restriktioner blev det ingen minnesstund efteråt men barnbarnen sjöng från Sions sånger nr. 338 och berättade några minnen av mormor/farmor efter jordfästningen i kyrkan.

*Lycklig du som har fått lämna
denna jordens mörka strand
och som över Jordans bölja
ilat in i Kanans land
Mörk var natten, stormen hävde
mot din farkost skyhög våg
men din ankargrund var säker
du vid Jesu fötter låg.*

*Lycklig du, vår vän, som samlat
uti himmelen din skatt
och ditt ljus i Jesus hade
under jordelivets natt
Över Jordans dystra bölja
Herren Jesus ömt dig bar
och uti den mörka dalen
han ditt klara ljus själv var.*

*O farväl, vi träffas åter
dyra mamma sov i frid
Gärna vi dig velat äga
bland oss kvar ännu en tid
Men vi önskar ej tillbaka
vad vår Fader tagit har
Gud ske lov med fröjd vi säger
återseendet står kvar.*

Barnen med familjer

Suvijuhlat (LYRS) i Ylivieska 15.7-17.7

**Kära bröder och systrar, nåd vare med eder och
Frid ifrån Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Om Gud så vill, anordnas sommarmöten (Suvijuhlat)
i Ylivieska mellan datumen 15.7-17.7.**

Då vi i Ylivieska, vid årsskiftet inledde planeringsarbetet för dessa sammankomster, förelåg ännu restriktioner och vi vågade inte hoppas på några stora besökarantal. Under våren har dock restriktionerna luckrats upp för att nu i Maj, då denna text skrivs, vara helt borttagna. Nu vill vi hoppas och be, att vi skulle få se många kära Trons bröder och systrar som vill samlas kring Den Gode Herden, Herren Jesus Kristus.

Är inte de stunder så kära på våra minnen, då vi har fått samlas kring vår käre Frälsares ord? Då vi har fått höra de kärleksfulla lagens, förmaningens och varningens ord, vi har blivit påmind om och levande erfarit vår egen syndfullhet. Hur ljuvligt har inte också då Evangelium klingat då det förkunnats, det budskap om att alla synder är av nåd förlättna i Jesu Kristi namn och Försoningsblod. Ja vi har såsom får till Den Gode Herden fått höra hans kära röst. Vi har känt igen Hans röst som säger till oss *"Jag har gett mitt liv för din skull"* och Han har lett oss med sin varsamma hand. De sammankomsterna är välsignade och kära för oss, just för den skull att vi samlas kring denne Gode Herde, för att höra Hans röst. Inte samlade som det nämns i Första Korintierbrevet, kring någon mänsklig visdom eller verk men samlade för att ta del av Jesu Kristi fullkomliga försoningsverk.

Sådana sammankomster som vi har lärt känna och älska, där vi har känt Guds barns trygghet och välkomnande gemenskap, är vår önskan att anordna.

Vår förhoppning och bön är att också sådana människor, som aldrig har hört om den Gode Herden och alla dem som har gått vilse eller tappats bort, skulle få höra Hans älskande röst och få en längtan till Fadershuset. Vi ber att sådana skulle få kraft att närma sig, få nåd till bättring och att tro alla synder förlättna i Jesu Namn och Blod.

Vi vill med dessa ord hälsa er alla läsare, välkomna till Suvijuhlat, vi ber om era förböner för sammankomsterna och önskar er en härlig sommar, Guds Frid vare med er.

För dem som inte har möjlighet att delta på plats ordnas YouTube-streaming och radiout-sändning genom Rauhan Sana.

Texten är publicerad på finska som välkomsttext i Tidningen Rauhan Sanas bilaga för Suvijuhlat.

Hans Thylin

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr
Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr
Övriga 40 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser, inte
tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*“Medan han ännu talade kom ett lysande moln och sänkte sig över dem. Och en röst ur molnet sade: ”Han är min älskade Son. I honom har jag min glädje. Lyssna till honom!”
(Matt. 17:5)*